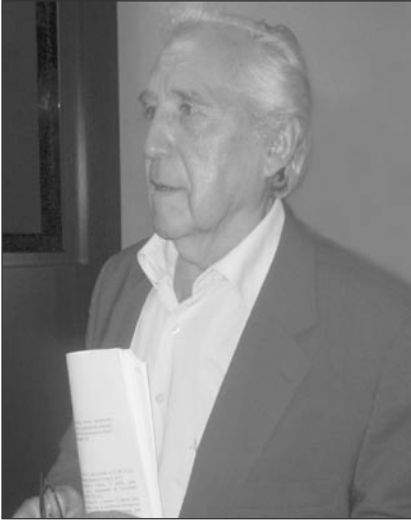

До 80-річчя професора Володимира Васильовича АЛЕКСЕЄНКА

Середина червня — теплий сонячний період літа. Саме в такий день 80 років тому народився талановитий епідеміолог, науковець, людина з відкритим серцем Володимир Васильович Алексеєнко.

Володимир Васильович народився у м. Хабаровську 15 червня 1933 року. Після Великої Вітчизняної війни, у 1947 році його сім'я переїхала жити до Києва. У 1957 році В.В. Алексеєнко закінчив санітарно-гігієнічний факультет Київського медичного інституту. Чотири роки працював на Донбасі лікарем-епідеміологом, а з 1962 року незмінно працює в Інституті епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В. Громашевського НАМН України.

З початку своєї наукової діяльності і по теперішній час професор В.В. Алексеєнко займається проблемами кишкових інфекцій. Після захисту кандидатської дисертації став старшим науковим співробітником, а в подальшому керівником лабораторії вібриозів. У 1986 році він захистив докторську дисертацію “Социальные и биологические факторы эволюции эпидемического процесса при холере Эль-Тор” і вже більш 45 років Володимир Васильович є провідним фахівцем з проблеми холери в Україні. Звання професора Володимиру Васильовичу присвоєно в 2003 році.

Наукова діяльність Володимира Васильовича присвячена вивченню епідеміологічних аспектів карантинних інфекцій, зокрема холери, розробці ефективних методів її лабораторної діагностики та профілактики, розробці закономірностей епідемічного процесу холери в Україні. Активна частина життя В.В. Алексеєнка пройшла у відрядженнях, де він брав безпосередню участь у ліквідації спалахів холери, починаючи з першої епідемії холери Ельтор, що відбулась у 1970 році в Одесі і до останньої в 2011 році в Маріуполі. Без нього не обійшлося жодного з 53 спалахів холери, що пройшли в Україні за останні 43 роки.

Професором В.В. Алексеєнком розроблена концепція (на відміну від поширеної в світі) про відсутність епідемічних і клінічних відмінностей холери Ельтор від класичної холери, де показана неможливість укорінення холери, як хвороби, на території України, що дозволило значно зменшити витрати на проведення профілактичних і протиепідемічних заходів в міжепідемічний період, і на цій підставі запропоновано оптимальний комплекс протихолерних заходів, що нашло відображення в багатьох наказах МОЗ України. В.В. Алексеєнко — автор 150 робіт наукового та нормативного характеру. Ним та з його участю написано та опубліковано книгу “Основы борьбы с холерой” (1976 р.), монографії “Справочник — кадастр распространения вибрионов эльтор в поверхностных водоемах и сточных водах на территории СССР во время 7-й пандемии холеры” (1991 р.), “Холера в Украине. История и современность” (2007 р.), в яких показані епідеміологічні особливості розповсюдження холери на території України за багато років.

Одним із напрямків сучасних досліджень В.В. Алексеєнка є вивчення біологічних властивостей холерних вібрионів і встановлення можливостей реверсії апатогенних штамів, що циркулюють в об'єктах довкілля України, в токсигенні варіанти, які можуть викликати спалахи холери, а також вивченню умов, що сприяють цьому процесу.

У своїй науковій діяльності професор В.В. Алексеєнко бере участь в організації та роботі наукових міжнародних конгресів та симпозіумів, читає лекції з проблеми епідеміології карантинних інфекцій, організації системи контролю за цими інфекціями для головних спеціалістів Державної санітарно-епідеміологічної служби обласних рівнів; неодноразово виступав з доповідями на конференціях і засіданнях науково-медичних товариств різного рівня.

Професор Алексеєнко В.В. є членом Вченої Ради ДУ “Інститут епідеміології та інфекційних хвороб ім. Л.В. Громашевського НАМН України”; членом спеціалізованої ради з надання наукових ступенів докторів та кандидатів наук із спеціальностей “епідеміологія” та “інфекційні хвороби”. Виступає з доповідями, присвяченими актуальним питанням діагностики та профілактики інфекційних захворювань, епідеміології та попередженню карантинних інфекцій, що проводяться НАМН та МОЗ України для науковців та працівників практичної служби охорони здоров'я.

Володимир Васильович завдяки щирості, доброті, порядності, користується повагою та любов'ю не лише співробітників Інституту, а й усіх епідеміологів України.

Колектив Інституту та редакція журналу щиро вітає Ювіляра та зичить йому міцного здоров'я та творчих успіхів.